

ишъре икона да ради и съгурът във всички съмѣни съмѣнихъ. икона
 и христово икона съмѣни моя пригрѣхъ. єже на прѣстъвоми. та сокрѣпъ
 на прѣвънъ хъсты и православнъ цркъ. та сокрѣпъ прѣстъвоми
 на црвоми и гла. и постави меса и мисълъ бѣгъти. **Т**ако се наше иже
 хъбълъ бѣ ринъ. и хъбълъ и генъде спотъ съгъфъ. и благочестивъ ахъ
 ли къла съпътѣлъ мами. исура. еugenia. и прѣкъзанѣнъ и нынѣ ратъцъ
 ствамъвътъ съ, гдѣ съпътѣлъ въ остворѣ. **П**омощници мояни икона
 спѣшина съ гава и спа наше го хъ. и тога прѣутвърди съгъжъбъ
 и прѣдъ майрию. **И**касовъ и поменоу црвоми. спага и мами. деспо
 тица. исура. єщъ прѣзъ. прѣвена црвоми. дарилъ ми свояе ради и ше.
 съблонъсъ. домоу прѣтъ въ бъгъмъ. обентелъ црсъ агъвънъ съ мона
 стири хъландара. лѣзвъшъ съгъжъбъ и орѣона. и видѣвъ црвоми и ино
 блгъжеланіе. єже съсъе идѣши. съвѣщахъ съгъжъомъ. и мами. исура
 єщъ и юшъ. и съвѣтълъ црвоми. и прѣзърти и на моленіе. и
 пачъ радостъ и прѣдъемъ и спънитъ. занѣ и тоукънъ съдуло есъ. и
 єще предъ иже сънъмъ. баговълъ црвоми. и да ровахъ съ съблозъ
 прѣбулъвъской. що и дръжъ съ пронію. младенъ пъсъ сънъ. пригнуу
 и родителю и стомоу сънъзъ. **И**тако зънъ и да рова црвоми съ лосъ и съ
 селъ съмъ. и що и мъ соублемъ ги. и хътари и прави и въ съкъ. пригнуу
 ми и родителю и стомоу сънъзъ. **И**тако зънъ и да рова црвоми съ ласъ
 дасъ и хъмъ и ма и слънъ икона съгъжъ съ свою башънъ. и ликъ оупленъ и цоу. дасъ
 приложи монастири прѣтъ и єще хъландара съ съгъжъ въ шеретъ
 хъмъ. дасъ оупленъ и сълъвъ блаистъ црсъ агъвънъ съ монастыри хъландара.
 и съсъто и и нѣмѣто хъмъ. коисо приложи и сълъвъ моя съпа,
 и хътитори. и цркви сълъвъ. и го сподасъ бѣ съла. **И** мѧ єгоже изъ вънъ
 понѣ спѣтъ вътъ. и на рата црвоми. и ласъ и ласъ моя. и ликъ є
 ѿ съродници сънъши. близъти да го иди далъ и аго. и на по оущенію въ
 и тѣ съегошъ тоукънъ. съемъ и вънъ списанъ и оумоунѣтъ боритъ съ. и па
 че оутвърдитъ съ. и прѣвътъ и не по сълѣбъ и мъ. и то и дръзъ и съвѣтъ
 шепъ съанъ є разоритъ. та сокаго да разоритъ гѣ вѣ. и прѣутвълъ бъ
 мѣтъ хъландара съка. и въ мѣсто помощници ми є съпърница ахъ. и въ
 днѣ страшнаго и съмѣни я прѣвѣдѣнаго съдъ вѣ. и да въ проклетъ ѡвѣтъ
 стъ и ѿвѣтъ и съгъжъ съхъ. и ликъ є гости съгъжъ и кърѣ и съшъ
 иръ въ съсъона на сълъвъ съхъ. и ликъ є гости съгъжъ и кърѣ и съшъ
 вълътъ. а. ч. г. и. и и дните съхъ. и прѣти надесетъ.

И МЪДРЪ БЪРЪВЪ СЪЛЪВЪ СЪГЪЖЪ СЪХЪ СЪШЪ

*Текст повеље**

По неизр(е)ченомоу м(и)л(о)ср(ь)дјю и бл(а)гоуцтровију Бл[а]д[ы]кы мо-
јего сладкаго ми Х(рист)а и по не|2|изр(е)ченномоу и в'сем(и)л(о)стивно-
моу јего призрѣнију¹ еже на ц(а)ръство ми, јакоже² и |3| на првыхъ с(ве)-
тыихъ и православниихъ ц(а)рихъ, такожде³ и бл[а]г[о]д[ѣ]тъ⁴ прѣс(ве)-
т(а)го Д(ог)ха |4| на ц(а)ръство ми излїа и постави ме г(осподи)на земли
срѣвстѣи⁵. Тѣмъ же и азъ иже въ |5| Х(ри)с(т)а Е(ог)а бл(а)говѣрнии и
Х(рист)а любивиј г(осподи)њ⁶ деспотъ Стефанъ, и бл(а)гочистива и Х(ри)-
с(т)о|б|любиваа госпожда и маика ми кура Ѓугија, и прѣвъзлюбленъни
брать ц(а)р(ь)|7|ства ми Вѣлькъ, гдѣ се шерѣте оу то врѣме, помощника
10 имоуши и съпо|8|спѣшника Г(оспод)а Б(ог)а⁷ и Сп(а)са нашега И(со)у(са)

* Редакција издања: Татјана Суботин-Голубовић и Ирена Шпадијер. Превод: Татјана Суботин-Голубовић

¹ Код А. Соловјева у овој речи изостављено је слово н; треба: призрѣнију.

² Код А. Соловјева погрешно: јако:кде.

³ Већи део ове реченице у трећем реду: на првыхъ с(вѣ)тыихъ и православниихъ ц(а)рихъ, такожде ... је код Соловјева испуштен.

⁴ Код Корабљова: благодатъ.

⁵ Код Соловјева: Срѣвстви.

⁶ Код Корабљова ова реч испуштена.

⁷ Реч Б(ог)а испуштена је код Соловјева.

Х(рист)а и того прѣч(и)стою вл[а]д[ы]ч[и]цоу г(о)спождоу Б(огороди)-
 цоу |9| и пр(и)снод(ѣ)воу Марю. И како въспоменоу ц(а)р(ь)ствоу ми
 г(о)сп(о)га и маика ми, деспо|10|тица кура Еупрадїа трѣбоу на ц(а)р(ь)-
 ствоу ми да приложи свој ради д(оу)шє |11| сѣло нѣкок домуу прѣч(и)-
 15 стые Б(о)гом(а)т(е)ри, швители ц(а)р(ь)скаго и великаго мона|12|стира Хи-
 лан'дара, лежещаго въ с(в)етѣ горѣ Афону⁸. И видѣвъ ц(а)р(ь)ство ми
 нкино⁹ |13| бл(а)гое желанїе еже въ своен¹⁰ д(оу)ши, съвешахъ съ гос(по)-
 ждомъ и маиком ми кура |14| Еукленішмъ, и съ властели ц(а)р(ь)ства ми,
 не прѣзрѣти и н(е)ина¹¹ моленїа, нъ |15| паче съ радостю и <оу>рдѣемъ ис-
 20 плнити, за нкиноу великоу любовь и |16| оусрѣдїе юже къ наимъ бл(а)гово-
 ли ц(а)р(ь)ство ми, и даровахъ ши¹² сѣло Ивльчїе оу жоу|17|пѣ оу Левъч'-
 скон¹³, юко дръжалъ оу проню Младенъ Пьсисинъ при г(осподи)ноу |18| и
 родителю ми с(в)етомоу кнезоу. И такози ши дарова ц(а)р(ь)ство ми село
 сїе и съ за|19|сел'комъ, и юко имъ соу биле мегк, и хатари, и правинѣ всаке,
 25 при г(осподи)ноу |20| ми и родителю с(в)етомоу кнезоу. И такози ши¹⁴
 дарова ц(а)р(ь)ство ми села тази, |21| да си ихъ има колико соуциоу свою
 башиноу или коупленициоу, да си ихъ |22| приложи монастироу¹⁵ Прѣч(и)-
 30 стие Б(огороди)це Хилан'дар'скык, такоже выше реко|23|хомъ, да соу она-
 зи села въ швласть ц(а)р(ь)скаго и великаго монастыра Хи|24|лан'дара, ка-
 ко то и¹⁶ инѣ метохїе, које соу приложили с(в)етаа моя господа |25| и х'ти-
 торїе, и ц(а)рїе и кралїе, и господа срѣб'скаа. И м(о)лю юго же изволи Б(о)гъ
 |26| по нас(ъ) г(о)сп(од)ствовати, или брата ц(а)р(ь)ства ми, или с(ы)на,
 или въноука, или коег(о) |27| шт съродникъ наших, ближнаго или дал-
 наго, или по п(о)поѹшеню Б(о)жїю |28| нѣкоего шт тоѹждиња нас(ъ),
 35 сїемоу выше писанномоу не потворити се¹⁷, нъ па|29|че оутврьдити¹⁸ се и

⁸ Код Корабљова: Адона.

⁹ Код Корабљова ова реч раздвојена: нк ино.

¹⁰ Код Соловјева: своем.

¹¹ Код Корабљова сада иста реч: ню и на.

¹² Корабљов чита: ю.

¹³ Код Соловјева погрешно прочитано, тако да испада потпуно другачије име жупе: оу жоу пѣ Оулељчскон (!).

¹⁴ Корабљов поново чита: ю.

¹⁵ Код Новаковића погрешно: манастироу.

¹⁶ Код Корабљова штампано спојено: тои.

¹⁷ Корабљов штампао спојено: непотворитисе.

¹⁸ Код Корабљова спојено: оутврьдитисе.

прѣбываюти непоколѣбимо. Кто ли дръзне сїе ви[30]ше писан'юе разорити, таковаго да разорить Г(оспод)ь Б(ог)ь и прѣч(и)стая Б(о)го[31]м(а)ти Хилан'дар'скаа, и въмѣсто помоци да¹⁹ моу е соѹпърница здѣ и въ [32] А(ь)нь страшнаго испитанїа праведѣнаго (!) соѹдїе Б(ог)а. И да е про-
40 клетъ ѿ всѣхъ [33] с(в)ѣтыхъ ѿ вѣка Б(ог)оу оѹгождьшихъ, и да моу е оѹчестїе съ тѣми иже рѣкоше: [34] кръвь егѡ на насъ и на чедехъ на-
шихъ²⁰Аминь:...
[35] Въ лѣто 555 гї, индиктишнъ трети на десете :--
† Иже въ Х(ри)с(т)а Б(ог)а вл(а)говѣрны и х(ри)с(т)алюбивы г(осподи)нь
45 Ср[ь]блемъ деспотъ Стефанъ

Превод повеље

По неизреченом милосрђу и добротом владике муга слаткога Христа и по неизреченој и свемилостивој близи Његовој за царство ми, као и за прве свете и православне цареве, тако је исто и благодат Светога Духа излио на царство ми, па ме је поставио за господара Српској земљи. Стога и ја, у Христа Бога благоверни и христольубиви деспот Стефан и христольубива госпођа и мајка ми кира Евгенија и веома вољени брат царства ми Вук, где год да се нађох у то време, имао сам за помоћника и сарадника Госпођа Бога и Спаса нашега Исуса Христа и његову пречисту владичицу Госпођу Богородицу и увек Деву Марију. И спомену царству ми госпођа и мајка ми, да деспотица кира Евпраксија да тражи од царства ми да, своје душе ради, приложи једно село дому пречисте Богоматере, обитељи царског и великог манастира Хиландара, који се налази у Светој Гори Атона. И видевши царство ми њено добро стремљење о својој души, договорих се са госпођом и мајком ми кира Евгенијом и са властелом царства ми да не занемарим њену молбу него да је са радошћу и усрдношћу испуним због њене велике љубави и старања које је за нас (имала), па изволи царство ми и даровах јој село Јаблчије у жупи левачкој, што га је као пронију држао Младен Псисин при господину и родитељу ми светоме кнезу. И тако дарова царство ми ово село са засеком, и са оним што су им биле међе и атари, и са свим правинама у време господина ми и родитеља светога кнеза. И тако, дарова јој царство ми та села, да их има као своју баштину или купљеницу, да их приложи манастиру пречисте Богородице Хиландарске, како смо више рекли, да буду она села имовина царског и великог

¹⁹ Код Соловјева погрешно: до.

²⁰ Цитат из Библије: Јеванђеље по Матеју, 27 : 25.

Повеља деспота Стефана Лазаревића деспотици Јевпраксији

манастира Хиландара, као што су то и друге метохије (метохе) које су приложили света моја господа и ктитори, и цареви и краљеви, и господа српска. И молим онога који по воли Божијој буде после нас владао, било да је брат царства ми, или син или унук или неко од ближих или даљих сродника наших, или, вољом божијом, неко од туђих – да не поништи ово што је горе написано, него да га још више утврди и да чврсто стоји. Ако ли се ко дрзне да ово, горе написано, разори, тога да униште Господ Бог и пречиста Богомати Хиландарска, и уместо да му помогне, нека му буде противница овде и у дан страшнога искушења праведног судије Бога. И нека је проклет од свих светих који су икад Богу угодили, и да буде саучешник са онима који рекоше: „Крв његова на нама и на деци нашој“. Амин.

У години 6913 (1405) индикт тринаести.
У Христа Бога благоверни и христольубиви господин Србима деспот Стефан.